

Нека мрѣмъ, както нѣвга сме мрѣли
Да живѣемъ волни, както сме живѣли,
Дързостъ! другари! Богъ ще ни брани,
Богъ ще ни брани отъ тѣзъ душмани.

Дѣ е родътъ ми?

Дѣ е родътъ ми? (2)

Сребробистръ лѣй се Дунавъ,
Гроздъ расте въ лозята хубавъ,
И Балканътъ горделивъ,
Рай, земя за който ѝ живъ:

Тя земя е много красна.

Българско е родътъ ми! (2)

Дѣ е родътъ ми? (2)

Тамъ истича и лѣй Марица
Сребропенната ѝ водица,
Врѣдъ за драгостъ цвѣтъ цвѣти;
Рай блаженство намъ вѣсти;

Тя земя е съ хубостъ пълна

Българско е родътъ ми. (2)

Дѣ е родътъ ми? (2)

Бързотечний Вардаръ бистрий,
Дѣ расте памукъ сребристий
Дѣт' вѣе вѣтъръ хладенъ,
Тамъ живѣй юнакъ пламенъ:

Тамъ земята е блаженна,

Отъ вѣка е за насъ славна. (2)

Дѣ е родътъ ми? (2)

Знаешъ ли нѣйде да царува,
Честь и правда да богува